

Leesavond

De ambten van Christus

2. Priester – deel 2

‘Onze Voorbidder’

Leesavonden 2019-2020

Derde leesavond over de ambten van Christus:

Priester. Deel 2: Onze Voorbidder

De reformator Calvijn beschrijft de Heere Jezus als het Lam dat bij God Zijn mond opent als onze Advocaat. Zo kan dit Lam, Dat stemmeloos was, ons verdedigen als wij zelf geen woorden hebben om ons te verontschuldigen. Hij is onze Voorspraak, Die voor ons tussentreedt en voor ons betaalt. Hij zal zorgen dat wij genade vinden. Daarom kunnen wij ons hoofd vrijmoedig opheffen en met alle vrijmoedigheid voor God en voor Zijn rechtbank verschijnen, want wij hebben Jezus Christus, Die tussen God en ons in staat.

Lees Bijlage 1: Watson.

Vraag 1. Voor wie bidt Christus?

Vraag 2. Wat is het werk van Christus in Zijn voorbede?

Vraag 3. Wat is het verschil tussen een redenaar en een advocaat?

Vraag 4. Zo verschijnt Christus in de hemel als Advocaat. Hij draagt aan wat volgens de wet is. En wat is het pleidooi van Christus?

Over de vruchten van Christus' voorbede.

Vraag 5. De rechtvaardiging houdt 2 dingen in. Welke?

Vraag 6. Vanwaar komt het dat men gerechtvaardigd wordt?

Vraag 7. Wat is de zalving met de Heilige Geest?

Vraag 8. a. Wat zijn heilige verrichtingen?
b. Wat zou er van onze heilige verrichtingen terechtkomen als er geen Hogepriester was?

Vraag 9. Als men bevreesd is tot God te naderen in het gebed is dat een ontering van Christus' voorbede. Is het dan niet brutaal om vrijmoedig tot de troon der genade te naderen? (Lees bij deze vraag ook Calvijn A)

Vraag 10. De troost van de Geest is onderscheiden van de zalving met de Heilige Geest. Kun je proberen te zeggen wat dit verschil is?

Vraag 11. a. Hoe komt het dat de gebeden van Gods kinderen zoveel kracht doen?

b. Is er goede hoop dat onze gebeden verhoord worden?

c. Is het ook een ontoring van Christus' voorbede als wij moedeloos zijn en vrezen dat ons gebed niet verhoord wordt?

Vraag 12. Hoe kunnen wij weten dat Christus onze Voorspraak is?

Vraag 13. Watson zegt: Dat Christus aan ons gegeven is, of dat wij aan Christus gegeven zijn, zijn 2 verschillende zaken. Wat is dan het verschil?

Vraag 14. Maar ik ben het onwaardig. Wie ben ik dat Christus voor mij zou bidden? Ziet Christus dan op onze waardigheid?

Lees Bijlage 2: Calvijn.

B

Wanneer wij zodanig zijn vernederd, kunnen wij tot onze Heere Jezus Christus komen. Dan kunnen wij ons vrijmoedig kinderen van God noemen. Terwijl wij het in onszelf nog niet waard zijn om Hem alleen maar 'onze Schepper' te noemen, laat staan dat wij deze inbeelding hebben om ons voor Zijn kinderen te houden. Toch zegt Calvijn hier dat wij er ons vrijmoedig op kunnen beroemen dat Hij ons voor Zijn kinderen houdt.

Vraag 15. Hoe komt het dat wij er ons vrijmoedig op kunnen beroemen dat Hij ons voor Zijn kinderen houdt?

C

Vraag 16. Het is niet nodig dat onze Heere Jezus vandaag de dag neerknielt voor God Zijn Vader om Hem te smeken. Er staat echter dat Hij altijd onze Voorbidder zal zijn. Hoe dan?

D Calvijn, lees ook Philpot A

Onze gebeden worden besprengd met Christus' bloed. Onze Heere Jezus Christus was niet alleen Hogepriester voor 1 dag, maar Hij vervult dat ambt nog steeds en tot in eeuwigheid. Hiervan mogen wij de vrucht genieten.

Vraag 17. (Philpot A) De vrucht hiervan genieten. Zou je hier iets van kunnen zeggen?

E Calvin.

Laten we vrijmoedig tot Christus naderen. Hijzelf nodigt ons zo lieflijk, als Hij zegt: 'Kom tot Mij' (Hebr. 4:14-16). Calvin zegt ook: Zo is de troon van God geen majesteitelijke troon meer die ons bevreesd maakt, maar Hij nodigt ons lieflijk en met Vaderlijke goedheid.

Vraag 18. Hoe komt het toch dat wij vrijmoedig mogen naderen tot de troon der genade?

Als wij bidden en God aanroepen in de Naam van Hem Die Hij heeft aangesteld als Advocaat, zullen wij in waarheid ervaren dat Hij voor ons tussentreedt, zodat al onze verzoeken ingewilligd zullen worden.

Psalm 37 : 2 berijmd:

Stel op de Heer' in alles uw betrouwen, betracht uw plicht, bewoon het aardrijk, leer uw welvaart op Gods trouw volstandig bouwen, verlustig u met blijdschap in de Heer'. Dan zal Hij u in liefd' en gunst aanschouwen. U geven wat uw hart van Hem begeert.

De voorbede van Christus

'Die ook voor ons bidt' Romeinen 8:34.

Voor wie bidt Christus?

Niet voor allen, zonder onderscheid, maar voor de uitverkorenen (Joh. 17:9). De toepassing van Christus' voorbede reikt niet verder dan de toepassing van Zijn bloedstorting. Zijn bloed werd alleen gestort voor de uitverkorenen, daarom heeft Zijn voorbede ook alleen betrekking op hen.

Wat is het werk van Christus in Zijn voorbede?

- a. Hij houdt de verdienste van Zijn bloedstorting de Vader voor en op grond van die betaalde prijs pleit Hij om genade. De hogepriester was hierin een levendig type van Christus. Aäron moest vier dingen doen. De offerdieren slachten. Met het bloed in het heilige der heiligen ingaan. Het bloed sprengen op het verzoendeksel. De wierook aansteken en de reuk daarvan als een wolk doen opstijgen boven het verzoendeksel en zó werd er verzoening gedaan. (Lev. 16:11-16). Christus, onze Hogepriester, beantwoordt volkomen aan dit voorbeeld. Hij werd als een zondoffer opgeofferd, hetgeen overeenkomt met het slachten van de var door de priester. Hij is opgevaren ten hemel, hetgeen overeenkomt met het gaan van de priester in het heilige der heiligen. Hij houdt het bloed Zijn Vader voor, hetgeen beantwoordt aan het sprengen van het bloed door de priester op het verzoendeksel. Hij bidt tot Zijn Vader opdat Hij op grond van Zijn bloedstorting genade zou bewijzen aan zondaren, hetgeen overeenkomt met de wolk van reukwerk die opstijgt. Door deze tussentreding wordt God verzoend, hetgeen overeenkomt met de handelingen van de priester om verzoening te doen.
- b. Door Zijn voorbede maakt Christus alle beschuldigingen, die tegen de uitverkorenen worden ingebracht, ongedaan. Hoe zonde en satan de gelovigen ook bij God beschuldigen en hoe hun eigen consciëntie hen ook aanklaagt, Christus maakt door Zijn tussentreding al die beschuldigingen ongedaan. 'Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? Christus bidt voor ons' (Rom. 8:33,34). Zo is het ook als de satan de heiligen beschuldigt of als het recht Gods hun iets ten laste legt; dan toont Christus Zijn eigen wonden en op grond van

Zijn bloedig lijden neemt Hij alle eisen en dreigementen van de wet en alle beschuldigingen die de satan tegen hen inbrengt weg.

- c. Door Zijn voorbede eist Christus kwijtschelding. 'Heere', zegt Hij, 'Laat deze zondaar ontheven worden van zijn schuld'. In dit opzicht wordt Hij Advocaat genoemd. (1 Joh. 2:1). Hij eist dat de zondaar in het gericht vrijgesproken wordt. Een advocaat verschilt veel van een redenaar; een redenaar wendt zijn redenaarskunst aan om de rechter over te halen en te verzoeken genade aan iemand te bewijzen, maar een advocaat vertelt de rechter wat wettelijk is. Zo verschijnt Christus in de hemel als Advocaat, Hij draagt aan wat volgens de wet is. Als God het schuldregister opendoet, opent Christus het wetboek. 'Heere', zegt Hij, 'Gij zijt een rechtvaardig God en wilt zonder bloedstorting niet bevredigd worden. Zie, het bloed is gestort, geef Mij daarom naar recht, kwijtschelding voor deze ellendige schepselen'. Als aan de wet voldaan is, behoort de zondaar vrijgesproken te worden. Op dit pleidooi van Christus plaatst God de handtekening onder de pardonbrief van de zondaar.

Op welke wijze doet Christus Zijn voorbede?

- a. Belangeloos. Hij pleit de zaak van de Zijnen in de hemel en vraagt geen loon. Evenals Christus Zijn leven vrijwillig heeft afgelegd, zo treedt Hij ook vrijwillig als Voorbidder op. (Joh. 10:15,18).
- b. Gevoelvol. Hij is zo gevoelig voor de toestand van de Zijnen, alsof het Zijn eigen ware. 'Want wij hebben geen Hogepriester, Die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden' (Hebr. 4:15). Wat zou een moeder met een teder hart bij een rechter pleiten voor haar kind dat veroordeeld staat te worden. O, wat zou ze aangedaan zijn in haar gemoed, wat zouden haar tranen neerdruppen; wat zou ze wenend haar redenaarskunst gebruiken om de rechter tot genade te bewegen. Zo is de Heere Jezus vol medelijden en tederheid, opdat Hij een barmhartig Hogepriester zou zijn. Hoewel nu Zijn lijden voorbij is, houdt Zijn medelijden niet op. Maar Christus pleit gevoelvol en wat Hem zo met liefde doet tussentreden is, omdat het Zijn eigen zaak is waarvoor Hij pleit. Hij heeft Zijn bloed gestort om het leven en de zaligheid van de uitverkorenen te verwerven, en als zij niet behouden zouden worden, zou Hij verliezen wat Hij Zelf gekocht heeft.
- c. Met goed gevolg. Zijn voorbede heeft de overhand. Christus heeft nog nooit een zaak die Hij bepleitte verloren, Hij werd nimmer afgewezen. De voorbede van Christus moet wel resultaat hebben, als wij bedenken:

1. De uitnemendheid van Zijn Persoon. Als het gebed van een godvrezende al zoveel invloed bij God had, zoals het gebed van Mozes, Jakob, Elia, welk een uitwerking moet het gebed van Christus dan wel hebben. Hij is de Zoon van God, de Zoon in Wie Hij Zijn welbehagen heeft. Wat zal een vader zijn eigen zoon niet geven!
2. Christus bidt alleen om wat Zijn Vader gaarne schenkt. Christus bidt: 'Heilig ze in Uw waarheid' (Joh. 17:17).
3. Christus bidt alleen om datgene waartoe Hij de macht heeft het te geven. Hij heeft als God de macht om te geven, wat Hij als Mens vraagt. Voor een gelovige is het een grote troost als zijn gebed flauw is en hij nauwelijks voor zichzelf kan vragen, dat Christus' gebed in de hemel krachtig en met macht is. Hoewel God het gebed kan weigeren, als het van ons komt, zal Hij het niet weigeren als het van Christus komt.
4. Christus is altijd gereed om Zijn voorbede te doen. Bij het volk van God komen dagelijks zonden voor en behalve dat, vallen ze soms in grote zonden en wordt God daardoor tot toorn verwekt en staat Hij in Zijn rechtvaardigheid gereed om hen te straffen. Maar Christus staat ook gereed met Zijn voorbede, Hij heelt dagelijks de breuken tussen God en Zijn volk. Hij stelt Zijn Vader de verdiensten van Zijn bloedstorting voor om Hem te bevredigen. Christus staat met Zijn voorbede gereed en bij de minste struikeling van een godvrezende staat Hij op en dient voor hem een verzoek in aan het hemelhof.

Wat zijn de vruchten van Christus' voorbede?

1. Rechtvaardiging. De rechtvaardiging houdt twee dingen in: schuld wordt kwijtgescholden en gerechtigheid wordt toegerekend. De gerechtigheid van Christus, met Zijn mantel wordt men bekleed. (2 Kor. 5:21). Maar vanwaar komt het dat men gerechtvaardigd wordt? Door de tussentreding van Christus (Rom. 8: 33,34). Christus zegt: 'Heere, dit zijn de personen voor wie Ik gestorven ben, zie hen aan alsof zij geen zonde gedaan hebben en reken hun gerechtigheid toe'.
2. De zalving met de Heilige Geest. 'Doch gij hebt de zalving van de Heilige'(1 Joh. 2 : 20). Deze zalving is niets anders dan het werk der heiligmaking in het hart, waardoor de Geest ons 'der Goddelijke natuur deelachtig maakt'(2 Petrus 1 : 4). Als Hij de ziel aanraakt, legt Hij er de Goddelijke natuur in, de ziel wordt daardoor geheiligd en aan God gelijkvormig gemaakt. Dit heiligend werk van de Geest is de vrucht van Christus' voorbede. Nu Christus verheerlijkt is, in de hemel, bidt Hij de

Vader en de Vader zendt de Geest, Die de heilige zalf uitgiet op de uitverkorenen.

3. De reiniging van onze heilige verrichtingen. Onze beste werken zijn met verdorvenheden gemengd. Ze zijn als een wegwerpelijk kleed. Maar Christus zuivert en veraangenaamt deze werken. Hij neemt ze op in de lieflijke reuk van Zijn voorbede en dan aanvaardt God ze en bekroont ze. Wat zou er toch van onze plichten terechtkomen als er geen Hogepriester was?
4. Een vrijmoedige toegang tot de troon der genade (Hebr. 4 : 16). Wij hebben een Hogepriester Die door de hemelen is doorgedaan; laat ons daarom met vrijmoedigheid tot de troon der genade gaan. Denken wij dat het vermetel (brutaal) is voor zulke zondaren als wij, als we om vergeving vragen en dat we afgewezen zullen worden? Dat is een zondige bescheidenheid. Als wij nu in het gebed in onze eigen naam zouden naderen was het inderdaad vermetelheid, maar Christus treedt voor de Zijnen tussen in de kracht van Zijn bloed en dat heeft een goede uitwerking. Als men bevreesd is tot God te naderen in het gebed is dat een ontering van Christus' voorbede.
5. Het zenden van de Trooster. 'Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven'(Joh. 14 : 16). De troost van de Geest is onderscheiden van de zalving. Hier is zoete troost, het is het manna in de gouden kruik, het is wijn die het hart verheugt; één druppel van deze hemelse troost is genoeg om een zee van aards verdriet te verzoeten. Het wordt wel 'de eersteling van de Geest' genoemd. Een eersteling is een onderpand van het geheel (2 Kor. 1:22). De Geest stelt ons een eersteling van de hemel ter hand. Vanwaar komt dit vertroostende werk van de Geest? Dank er Christus' voorbede voor. 'Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven'.
6. Volharding in genade. 'Bewaar ze in Uw Naam, die Gij Mij gegeven hebt'(Joh. 17:11). Niet ons gebed of onze waakzaamheid of genade bewaart ons, maar het is Gods zorg en onderhouding. Hij houdt ons vast zodat we niet afvallen. Het komt door de voorbede van Christus dat God ons bewaart. De heiligen volharden in het geloof, omdat Christus volhardt in het gebed.
7. Vrijspraak op de dag des oordeels. Christus zal de wereld oordelen. 'De Vader heeft al het oordeel de Zoon gegeven'(Joh. 5:22). Degenen voor wie Christus heeft gebeden zal Hij vrijspreken als Hij op de rechterstoel zit. Gelovigen zijn Zijn bruid en zal Hij Zijn eigen bruid veroordelen?

Merk hieruit de onveranderlijkheid van Christus' liefde tot Zijn uitverkorenen op. Hij is niet alleen voor hen gestorven, maar bidt ook voor hen in de hemel. Nu Christus Zijn lijden en sterven heeft volbracht, heeft Hij Zijn liefde niet beëindigd. Hij is nu voor Zijn kinderen werkzaam in de hemel, Hij draagt hun namen op Zijn borst en zal nooit ophouden met bidden tot Hij Zijn wens verkregen heeft. 'Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt'(Joh.17:24).

Merk op hoe het komt dat de gebeden van Gods kinderen bij God zoveel kracht doen. Jakob kreeg als een engel de overhand bij God. Waar komt dit vandaan? Het komt van Christus' voorbede in de hemel dat de gebeden van Zijn kinderen zoveel vrucht afwerpen. Zoals het gebed van Gods kinderen komt, is het maar zwak en mat; maar als de pijl van hun gebed op de boog van Christus' voorbede wordt gelegd, dringt het door tot de troon der genade.

Het laat ons zien, dat als een christen bidt, hij voornamelijk zijn oog gevestigd moet houden op Christus' voorbede. Wij moeten opzien naar de genadetroon, en op ontferming hopen om Christus' voorbede. Christen, zie naar uw Advocaat, aan Wie God niets kan weigeren. Eén woord uit Christus' mond is meer dan dat alle engelen in de hemel voor u zouden pleiten. Christus verschijnt voor de Zijnen aan het hof (Hebr. 9:24) en Hij heeft grote invloed in de hemel, hetgeen ons zeer moest aanmoedigen om tot Hem op te zien en hoop geven om in het gebed gehoor te krijgen. Wij zouden inderdaad bevreesd moeten zijn om onze smekingen op te zenden als Christus er niet was om ze voor te leggen.

Hoe kunnen wij weten dat Christus onze Voorspraak is?

Degenen die nooit zelf bidden, hebben geen grond om te denken dat Christus voor hen bidt. Maar, hoe zullen wij weten dat Hij voor ons bidt?

Als Christus voor ons bidt, bidt Zijn Geest in ons. 'En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God de Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!'. (Galaten 4:6). De Geest komt ons dan te hulp om te zuchten en te steunen; niet slechts om gaven te geven, maar zelfs om te zuchten (Rom. 8:26). Laat ons in ons hart zien, of daar het gebed levendig en vurig is en of wij kunnen roepen: Abba, Vader. Door het bidden van de Geest in ons, kunnen we weten of Christus in de hemel onze Voorspraak is.

Als wij aan Christus gegeven zijn, bidt Hij voor ons. 'Ik bid voor degenen die Gij Mij gegeven hebt'(Joh. 17:9). Dat Christus ons gegeven is, of wij aan Christus gegeven zijn, zijn twee verschillende zaken.

Hoe weet men dat?

Als ge een gelovige zijt, zijt ge aan Christus gegeven en Hij bidt dan voor u. De werkzaamheid van het geloof is: leunen op. Wij rusten dan op Christus zoals de stenen in een gebouw rusten op de hoeksteen. Het geloof werpt zich in de armen van Christus. Het zegt: 'Christus is mijn Priester, Zijn bloed is mijn offerande, Zijn goddelijke natuur is mijn altaar en hier rust ik op'.

Het geloof kan men kennen aan de vruchten: het is een werk van loutering en van overgave. Het reinigt het hart, dat is het louteren; het geeft zich over aan Christus: het stelt zich in dienst van Hem, het draagt zijn liefde aan Hem op; dat is de overgave van het geloof. Wie gelooft, is aan Christus gegeven en is begrepen in Zijn voorbede.

Geloof toch deze heerlijke voorbede van Christus, dat Hij nu voor ons bidt en dat God om Zijntwil ons aanneemt. Als we dit niet geloven, doen we Christus' voorbede oneer aan. Als een arme zondaar niet tot Christus als Hogepriester mag gaan, gelovend in Zijn voorbede, zijn wij dan als christenen onder het Evangelie niet in een slechtere staat dan de Joden onder de wet? Als zij gezondigd hadden, hadden zij hun hogepriester om voor hen verzoening te doen en zullen wij dan nu geen Hogepriester hebben? O, dat ge door het geloof moogt opzien naar de voorbede van Christus. Christus heeft niet alleen gebeden voor Zijn discipelen en apostelen, maar voor de zwakste gelovige.

O, maar ik ben bevreesd dat Christus niet voor mij bidt. Ik ben een zondaar en voor wie bidt Christus?

Hij heeft voor de overtreders gebeden. (Jesaja 53:12).

Maar ik heb tegen mijn Hogepriester gezondigd, door niet te vertrouwen in Zijn bloedstorting, door Zijn liefde niet te beantwoorden, Zijn Geest te bedroeven en zal Hij dan nog wel voor mij bidden?

Wie van ons zou dat ook niet moeten zeggen? Maar christen, treurt u over uw ongeloof? Wees dan niet ontmoedigd, gij kunt zeker in de voorbede van Christus begrepen zijn. Heeft Hij zelfs niet gebeden voor hen die Hem kruisigden: 'Vader, vergeef het hun'? (Lukas 23:34).

Maar ik ben het onwaardig; wie ben ik dat Christus voor mij zou bidden?

Het werk van Christus' voorbidding is een werk van vrije genade. Dat Christus voor ons bidt, komt omdat Hij de medelijdende Hogepriester is. Hij ziet niet op onze onwaardigheid, maar op onze behoeften.

Maar ik word achtervolgd door vreselijke verzoeking.

Maar satan moge verzoeken, Christus bidt en satan zal overwonnen worden. Ge kunt wellicht een enkele veldslag verliezen, maar de overwinning ontgaat

u niet. Christus bidt dat uw geloof niet zal ophouden; daarom, christen, kunt ge zeggen: 'Wat buigt gij u neder, o mijn ziel?', Christus bidt voor u. Het is een mens die zondigt, maar het is God, Die bidt! Het Griekse woord voor advocaat betekent ook trooster. Het is een oneindige troost dat Christus Voorbidder is.

BIJLAGE 2: CALVIJN

ONZE VOORBIDDER

Ons gebed is gegrond op de voorspraak van Christus.

A Hij heeft gebeden voor de onrechtvaardigen. In het bijzonder wordt dit gezegd om te laten zien dat Jezus Christus in Zijn dood en lijden het ambt van priester heeft bekleed. Zonder dat zouden wij ook niet alles hebben wat vereist is voor de zekerheid van onze zaligheid. Het is waar dat wij reden hebben om ons te verheugen, omdat de dood en het lijden van onze Heere Jezus Christus het offer is waardoor onze zonden worden uitgewist, omdat Zijn bloed onze vergeving is, omdat Zijn gehoorzaamheid er is om al onze opstand teniet te doen en gerechtigheid voor ons te verwerven! Maar dit is niet alles, want er wordt gezegd dat wanneer wij Gods Naam aanroepen, wij zalig zullen worden. Maar hoe zouden wij toegang kunnen hebben tot God? Zou het geen onbeschaamdheid zijn om tot Hem te bidden en Hem zelfs volmondig 'onze Vader' te noemen? Zou het niet een te grote aanmatiging (brutaliteit) zijn om zo vertrouwelijk tot God te komen en ons erop te beroemen Zijn kinderen te zijn, als wij niet iemand hadden die het woord voor ons voerde? En waar zullen we een advocaat of zaak gelastigde vinden die zoveel voor ons kan doen, totdat wij tot Jezus Christus komen? Dit wil de profeet toevoegen als besluit van wat hij behandelt, te weten dat Jezus Christus voor de onrechtvaardigen gebeden heeft.

Christus heeft gebeden voor de zondaars.

Verder wordt hier gezegd dat wij allen overtreders zijn, zodat we aan onze zonden zullen denken, want wij weten van de brutaliteit en overmoed die de mensen hebben, zodanig dat wij heel vaak met meer schroom en bescheidenheid onze verzoeken aan de een of andere sterfelijke mens voorleggen, dan wanneer wij voor God komen. De profeet drukt hier alle trots en deze geest van hoogmoed de kop in, wanneer hij ons onrechtvaardigen noemt, alsof hij zei: 'Ellendigen! Wie zijn jullie, die veronderstellen God aan te roepen en Hem Vader noemen? Hoe komen jullie aan deze waardigheid? Wie zal in de aanwezigheid van Gods majesteit komen om te zeggen: 'Ik ben een van Uw kinderen?' 'Ga weg en verberg u, want jullie zijn allemaal kwaaddoeners en wanneer jullie voor God komen, dan komen jullie voor de Rechter. U zou moeten beven en helemaal verward moeten zijn'. Maar er is één middel dat u in veiligheid kan brengen: als u de Naam van God aanroept, hebt u een onoverwinnelijke vesting in de macht en voorspraak van de Middelaar. En zonder dit is er geen enkele hoop op de zaligheid, dan zijn jullie verloren in jullie zonden! Erken dus de noodzaak dat

de Zoon van God als voorspraak optreedt en voor u bemiddelt en het ambt van priester uitoefent. Zie waarom de profeet ons hier allen onrechtvaardigen en overtreders noemt, zodat wij weten dat de deur voor ons gesloten is en wij het niet waardig zijn om tot God te naderen, maar dat wij helemaal overstelpt en verward zijn, als wij daar niet geheel onze toevlucht hebben, want zonder dit middel moeten wij omkomen en verloren gaan in onze armoede en ellende.

Door Christus zijn wij kinderen van God.

B Wanneer wij zodanig zijn vernederd, kunnen wij tot onze Heere Jezus Christus komen, wetend dat Hij het is Die het woord neemt in onze naam, en dat het ook door Hem is dat wij ons vrijmoedig kinderen van God kunnen noemen. Wanneer wij komen om te bidden en zeggen: 'Onze Vader, Die in de hemelen is..' dan moeten wij erkennen dat wij een onreine mond hebben en het niet waard zijn om God alleen maar 'onze Schepper' te noemen, laat staan dat wij deze inbeelding hebben om ons voor Zijn kinderen te houden. Maar het blijft niet minder waar dat onze Heere Jezus Christus het woord voor ons voert en dat onze gebeden geheiligd worden door Hem. Zo wordt het gezegd in het laatste hoofdstuk van de Hebreeënbrief, dat wij door Hem aan God de offers van onze lof en gebeden brengen en dat Hij onze Middelaar is en dat wij vandaag in Zijn Naam God aanroepen als onze Vader. Daarom kunnen wij er ons vrijmoedig op beroemen dat Hij ons voor Zijn kinderen houdt.

Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld, maar voor degenen, die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn Uw. (Joh. 17:9).

C De reformator Calvijn beschrijft de Heere Jezus als het Lam dat bij God Zijn mond opent als onze Advocaat. Zo kan dit Lam, Dat stemmeloos was, ons verdedigen als wij zelf geen woorden hebben om ons te verontschuldigen.

De hogepriesters in het Oude Testament moesten bidden voor zichzelf en daarna voor de zonden van het hele volk, waartoe zij behoorden. Onze Heere Jezus is van de noodzaak om voor Zichzelf te bidden uitgesloten. Hij hoeft geen vergeving te vragen voor de overtredingen die Hij heeft begaan, maar Hij bidt voor ons. Hij is ook onze Voorspraak, Die voor ons tussentreedt en voor ons betaalt. Hij zal zorgen dat wij genade vinden. Daarom kunnen wij ons hoofd vrijmoedig opheffen en met alle vrijmoedigheid voor God en voor Zijn rechtbank verschijnen, want wij hebben Jezus Christus, Die tussen God en ons in staat.

Het is niet nodig dat onze Heere Jezus vandaag de dag neerknielt voor God Zijn Vader om Hem te smeken. Er staat echter dat Hij altijd onze Voorbidder

zal zijn. Hoe dan? Uit de kracht van Zijn dood en Zijn lijden, uit kracht van het gebed dat Hij op die dag gedaan heeft (Joh.17:9). Daardoor worden wij verhoord, alsof Hij ook vandaag nog voor ons bad. Al onze gebeden zijn dus aan Hem opgedragen, want zonder dat zouden ze onheilig zijn.

D Onze gebeden worden besprengd met Christus' bloed. Daarom, alle keren dat de gelovigen zich gereedmaken om tot God te bidden, moeten zij ervaren dat hun gebeden besprengd zijn met het bloed van onze Heere Jezus Christus, zodat zij rein en zuiver zijn en God ze als een aangenaam geurend offer wil aannemen. Bovendien moeten zij beseffen dat onze Heere Jezus Christus niet alleen Hogepriester voor een dag was, maar dat Hij dat ambt nog steeds en tot in eeuwigheid vervult, en dat wij er de vrucht van mogen genieten. Als dit nu beter beseft werd, zou er niet zo'n vloed aan bijgeloof en dwaling zijn.

Onze waardigheid ligt in de voorbede van Jezus Christus. Hier moeten wij op gegrond zijn. Wij kunnen alleen tot God naderen en ons voor Hem stellen, als Jezus Christus ons tot Hem leidt en wij door Hem genade verkrijgen, zoals Paulus zegt in Efeze 3:12.

E Laten we vrijmoedig tot Christus naderen (Hebr. 4:14-16). Hijzelf nodigt ons zo lieflijk, als Hij zegt: 'Kom tot Mij!'. Laten we daarom niet terugdeinzen en niet gaan dwalen, maar vrijmoedig naderen. Hij wil ons allen bij Zich houden, en dat is ook voor iedereen heel noodzakelijk. Jezus Christus spreekt: 'Tot hiertoe hebt u nog niets gevraagd aan de Vader in Mijn Naam. Doe dat en Hij zal het u geven'. Het is alsof Hij zei: 'Tot hiertoe wist u niet dat het Mijn ambt is om voor u als Middelaar voor God Mijn Vader te staan'. En toen was Hij nog niet naar de hemel opgevaren. Hij had het voorhangsel in de tempel nog niet gescheurd om ons een vrije toegang te geven. Nu hebben wij echter een eigen toegang, want het voorhangsel is gescheurd en Jezus Christus is binnengegaan, in de hemel, in Gods heerlijkheid, zodat wij daar genade zouden verkrijgen. Zo is de troon van God geen majesteitelijke troon meer die ons bevreesd maakt, maar Hij nodigt ons lieflijk en met Vaderlijke goedheid. Wij komen er immers in de Naam en door het middel van de Hogepriester Die Hij voor ons aangesteld heeft.

Daar ziet u hoe de voorbede van onze Heere Jezus Christus altijd profijtelijk voor ons is en ook een onoverwinnelijke burcht is, zodat wij, als wij tot Hem komen, verhoord zullen worden en uit ervaring zullen weten: 'Die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal gered worden'. Hoewel Joël deze zin uitsprak voordat Jezus Christus verscheen, hebben de gelovigen ten tijde van de Wet dit al beoefend en mogen wij door hun voorbeeld er zeker en verzekerd van zijn, dat als wij bidden en God aanroepen in de Naam van

Hem Die Hij heeft aangesteld als Advocaat, wij in waarheid zullen ervaren dat Hij voor ons tussentreedt, zodat al onze verzoeken ingewilligd zullen worden.

BIJLAGE 3: PHILPOT

EEN GROTE HOGEPRIESTER – ZIJN ALVERMOGENDE VOORBIDDING.

We moeten niet denken dat de voorbidding van onze gezegende Hogepriester een voorbede is met de stem, die door eigenlijke gebeden en smekingen verricht wordt. In de tegenbeeldige voorbede van de hogepriester op de Grote Verzoendag waren het niet de luidop gesproken gebeden waarmee hij God te sterk werd, want die worden niet eens genoemd of bevolen, maar het bloed van het slachtoffer en de reuk van de wierook. Zijn bediening wordt door de apostel Paulus als volgt beschreven: 'Want alle hogepriester uit de mensen genomen, wordt gesteld voor de mensen in de zaken die bij God te doen zijn, opdat hij offere gaven en slachtoffers voor de zonden'(Hebr. 5:1). En als een opmerkelijk voorbeeld daarvan kunnen we aanhalen wat er gebeurde toen de vergadering van de kinderen Israëls murmureerde tegen Mozes en Aäron en de Heere op het punt stond hen als in een ogenblik te verteren: 'En Mozes zeide tot Aäron: Neem het wierookvat, en doe vuur daarin van het altaar en leg reukwerk daarop, haastelijk gaande tot de vergadering, doe over hen verzoening; want een grote toorn is van voor het aangezicht des HEEREN uitgegaan, de plaag heeft aangevangen. En Aäron nam het, gelijk als Mozes gesproken had, en liep in het midden der gemeente, en zie, de plaag had aangevangen onder het volk; en hij legde reukwerk daarin en deed verzoening over het volk'(Num. 16:46 en 47). Mozes gebod Aäron niet om voor het volk te bidden, maar om verzoening voor hen te doen. Zo waren het dus niet de gebeden van Aäron, als de tussentredende hogepriester en tegenbeeldige middelaar, maar de wierook die met vuur van het koperen altaar aangestoken was die de Heere te sterk werd; en de plaag die al aangevangen had deed ophouden (Num. 16:45-48).

Zo is het de tegenwoordigheid van Jezus in de hemel in onze natuur en het doorlopend voorstellen van Zijn bloedstorting en offerande op aarde voor de ogen van Zijn Vader waarin de kracht en het overwicht van Zijn voorbidding bestaat. Daarom is Hij afgebeeld als bekleed met een kleed dat met bloed geverfd was (Openb. 19:13). En Johannes had een gezicht van Hem in het hof des hemels als een geslacht Lam, want hij zegt: 'En ik zag, en zie, in het midden van de troon en van de vier dieren en in het midden van de ouderlingen een Lam, staande als geslacht'(Openb. 5:6). Ja, van een Lam, Dat geslacht is, van de grondlegging der wereld. Ja, van dat bloed dat nu voortdurend ten bate van de zaligheid van de verlostten aangewend wordt en altijd voorgesteld wordt voor de ogen van Zijn Vader.

De tegenwoordige voorbidding van onze grote Hogepriester aan de rechterhand van de Vader, gezien met het oog van het geloof, is vol bemoediging en vertroosting voor elk gelovig hart. Er zijn er maar weinig van het levende huisgezin van God die niet bij tijd en wijle hijgen en zuchten onder een last van zonde en smart.

Laten we dan eerst een blik slaan op het overwicht van Zijn voorbede en zien hoe gepast die is om een ziel verlichting te geven onder een last van zonde. 'Indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige' (1Joh.2:1). Wat kunnen *wij* doen met onze zonden? Met hun last, hun schuld, hun onreinheid en macht? Niets, totaal niets dan eronder verzinken. Want wij kunnen ze noch wegdoen, noch onderwerpen. Maar Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid en heiligmaking en verlossing (1 Kor. 1:30), kan dat allebei. Dan mag een arme, ellendige, wegzinkende zondaar op Hem zien om zijn zaak te bepleiten, want in Hem heeft hij een Voorspraak bij de Vader. Een Die God Zelf heeft aangesteld, waardoor hij verzekerd is van het krijgen van gehoor bij de Rechter, door een wonderlijke Raad (Jes. 9:5). Een Die voor hem een goed woord kan doen in het hof des hemels, Die nog nooit een zaak verloren, of een nederig verzoek verworpen, of een client teleurgesteld heeft. Maar de kracht en het overwicht van Zijn voorspraak in de hemel rust op Zijn verzoenende offerande, op aarde gebracht. Want Johannes voegt er meteen aan toe: 'En Hij is een Verzoening voor onze zonden'. Het is omdat Zijn arbeid een volbracht werk is, en zo 'vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises' (Kol.1:20). Dat Hij nu onze vermogende Voorspraak en voorspoedige Voorbidder in de hemel is, waar de zaak wordt gehoord en beslist.

Wij zijn gauw geneigd om deze zeer gezegende waarheid dat wij zulk een Vriend hierboven hebben, uit het oog te verliezen. Wij geloven dat inderdaad wel, vast en zeker, als een anker der ziel en hebben geen hoop behalve in wat hiermee verbonden is en daaruit ontspringt. Maar in tijden van duisternis en leed, wanneer de schuld van herhaalde afkeringen loodzwaar op de consciëntie drukt; wanneer de dampen en nevels van het ongeloof opkomen over de grondslag van onze hoop; wanneer onze geloofsbewijzen bewolkt zijn en wij onze tekenen maar vaag kunnen zien, dan hebben wij een levende Advocaat nodig Die onze zaak kan bepleiten. Want wij zijn niet in staat om dit zelf te doen. En door Zijn bloed en gehoorzaamheid, Zijn lijden, offerande en dood, om onzentwil, voor te stellen, maakt Hij ons meer dan overwinnaars tegenover elke beschuldigende aanklacht en iedere tegenstander. Zoals de satan aan de rechterhand van Jozua de hogepriester stond, om hem te weerstaan (Zach.3:1), zoals de verklager der broederen

hen dag en nacht voor God verklaagde, en noch Jozua noch de broeders één woord konden inbrengen tot hun verdediging, zo kwamen zij beiden met de hulp van de Heere en door het bloed van het Lam toch als overwinnaars uit de strijd. Zo krijgen arme zondaren nu de overhand door de macht van hun hemelse Advocaat.

A Het is dus omdat we het gewicht en de last van de zonde gevoelen en niettemin door het geloof zien dat onze grote Hogepriester het binnenste heiligdom is ingegaan dat ons oog, hart en hand zich alle tot Hem uitstrekken. Als dit zo beleefd wordt door het geloof is er in deze gelovende blik op onze hemelse Voorspraak een bijzondere kracht, die begeerten en smekingen uit de ziel tot Hem en naar Hem trekt. Sterker nog, het is deze levende en dagelijkse omgang met Jezus in de hemel waarin het leven en de kracht van de godzaligheid bij uitstek bestaan. 'Want Ik leef en gij zult leven'(Joh. 14:19).

Deze vereniging met Hem als een levend Hoofd werkt gemeenschap met Hem. Want waar Hij genade mededeelt uit Zijn volheid, daar bloeit in de ziel een lieflijke en heilige gemeenschap met Hem op, wanneer Hij door het geloof op Zijn troon van genade gezien wordt als de Middelaar Gods en der mensen. En door deze mededeling van Goddelijk licht en leven uit Zijn volheid, die de ogen van het verstand verlicht, vergezeld met de Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis, ontstaat er in het hart een genadevol gezicht van Zijn schoonheid en zaligheid, van Zijn genade en heerlijkheid. Dit is drinken uit de Fontein des levens en het licht zien in Gods licht (Ps. 36:10). Ja, het is het Licht des levens Zelf dat de Heere geeft aan degenen die Hem volgen. Al naargelang de ziel dan wandelt in het licht van dit genadig onderwijs wordt het bloed van Jezus gezien als een fontein van oneindige waarde en onuitsprekelijke kracht tegen de zonde en onreinheid. Zijn gerechtigheid wordt een volzalige bedekking van de schande en naaktheid daarvan. Zijn bloedstortende, stervende liefde wordt een volkomen genezende balsem voor een gewonde consciëntie en een hemelse hartsterking voor een bezwijkende geest.

Hier doet zich dus de zegen voor van de eeuwig levende Voorspraak en Voorbidder aan de rechterhand van de Vader, Die door de toepassing van Zijn bloed en liefde met kracht tot de ziel zegt: 'Ik ben uw heil'. Daarom zegt men van Hem: 'Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden'. Nooit is het doorslaggevend overwicht van de voorbedding van onze grote Hogepriester dusdanig ondervonden als wanneer het zo volkomen zalig maakt. En wie kent zichzelf enigszins als zondaar of in wiens hart zijn de fonteinen des groten afgrond enigszins opengebrouwen? Wie heeft ooit de

zonde gezien in het licht van Gods oneindige zuiverheid en heiligheid en voor Hem gebeefd? Wie heeft ooit de schuld van zijn afkeringen, de weeën van zijn struikelen en vallen en ellendige hulpeloosheid gevoeld? Hier ondervinden we de bevindelijke werkelijkheid en beleefde zegen van het bezit van zo'n Voorspraak bij de Vader, tegen en voor Wie wij hebben gezondigd. Het is de Heere Die ons bekwaam maakt om onze zaak in Zijn hand te stellen, hoe zwaar en wanhopig die ook is en om uit te zien en te waken tot Hij verschijnt en redt.